

La castanyada de Sánchez

«També és temps de disfresses fantasmagòriques i de l'infantil "truc o tracte" amb què els partits colpegen les portes dels votants a l'espera de rebre un grapat de caramels»

Època de castanyes. De les torrades, però també de les electorals. D'una tardor pujada de temperatura en sentit literal però també en la meteorologia de la política. Sis mesos després del 28-A, Pedro Sánchez torna a fer un *all-in* en una partida de pòquer més convulsa que mai. Probablement la hostilitat és més de la que pensava quan algú li va dir a cau d'orella que era moment per ambicionar una majoria més àmplia a costa, especialment, de la sagnia de Ciutadans. Només el CIS assossega el neguit instal·lat en les files socialistes. Si més no, el dels més creients, aquells que tenen confiança cega en el detector d'oportunitats del president en funcions.

Perquè també és temps de pors. De disfresses fantasmagòriques i de l'infantil "truc o tracte" de Halloween amb què els partits colpegen les portes dels votants a l'espera de rebre un grapat de caramels. Dimarts a la nit, ni més ni menys que la SER avançava que havia desaparegut del programa electoral del PSOE la proposta de reforma federal recollida en les declaracions de Granada i de Barcelona. De fet, desapareixia fins i tot qualsevol referència a una millora de l'autogovern o el reconeixement de les singularitats. Res podia causar més pànic en el PSC de Miquel Iceta, arquitecte clau d'aquesta aposta per la qual els socialistes catalans van acabar desterrant la defensa del "dret a decidir legal i acordat".

I justament per això, per no menjar-se aquest moniato, va haver-hi trucada del PSC a Ferraz. Els socialistes catalans s'han vist arrossegats per l'enduriment del discurs de Sánchez fins al punt de ser conscients que posa en risc el rol de paper frontissa que pretenen exercir en el conflicte amb Catalunya. Però malgrat l'obediència extrema, quedar abocats a l'ostracisme absolut hauria estat pagar un preu massa alt. Especialment tenint present que un bon resultat del PSC acaba sempre sent clau per al PSOE. Els d'Iceta saben perfectament que l'independentisme s'ha anat solidificant a Catalunya a partir de la renúncia a la seducció per part dels successius governs espanyols.

Sánchez ha esmenat el programa, però, per desesperació del PSC, no ha dit ni piu de reforma federal en el míting d'aquest dimecres. Els d'Iceta així ho esperaven per esvair dubtes, però potser és el propi líder del PSOE qui denota convicció en el que havia de ser la gran proposta socialista per reformar l'Estat. Al descobert queda que la negligència política de no afrontar el conflicte de cara i de posar propostes sobre la taula, es cronifica. Precisament Sánchez va ser qui va recuperar el lideratge del PSOE ressuscitant l'Espanya plurinacional de Zapatero l'any 2017, però ara sembla estar disposat a sacrificar-la per seguir aglutinant vots dels que consideren que no s'ha de fer cap concessió a Catalunya.

Època de castanyes i disfresses. De pors i ensurts. I de difunts. Vuit dies de vertigen en què el PP, vestit de moderat, es frega les mans; Ciutadans tremola per les enquestes; Podem veu esclatxa per resistir en la corda fluixa; Vox torna a agitar els braços i l'independentisme afronta el primer test post-sentència desbordat per les protestes. Tot plegat, mentre Sánchez espera poder seguir amortitzant el matalàs que va comprar fa mes d'un any per instal·lar-se a la Moncloa i que sigui la divisió dels seus rivals la que li acabin traient les castanyes del foc.